

Fördomar och fred i samhället

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا
وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا... ﴿١٣﴾
سورة الحجرات، ١٣/٤٩

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
"إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ؛ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا،
وَلَا تَجَسَّسُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا،
وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا"
البخاري، كتاب الأدب، ٥٨

Ärade muslimer!

Vår religion islam lär oss att förena människor, inte att skilja dem åt. Den lär oss att välja broderskap framför fiendskap och barmhärtighet framför hat. Fred i samhället betyder inte bara att det inte finns krig eller konflikter. Verkligen fred betyder att människor litar på varandra, att alla behandlas rättvist, att vi respekterar våra olikheter och att alla kan känna sig trygga. För att bygga ett sådant samhälle behövs lagar och regler. Men för att bevara freden behövs också god moral. En av de största farorna för denna goda moral är fördomar.

Syskon!

Att ha fördomar betyder att vi dömer en människa innan vi har lärt känna henne. Det betyder att vi bildar oss en uppfattning om någon utan att först ta reda på sanningen. Det kan handla om att bedöma en människa efter hennes namn, ursprung, språk, religiösa inriktning, utseende eller var hon bor. Men islam lär oss att inte bedöma människor efter sådana saker, utan efter deras moral, gudsfruktan och handlingar. Fördomar hindrar oss från att se sanningen. Så länge vi låter fördomarna styra oss blir det svårt att vara rättvisa, stärka broderskapet och skapa en trygg och fredlig gemenskap.

Ärade församling!

Allah den Upphöjde varnar oss för att misstänka andra utan anledning. Han säger i Koranen:
"Människor! Vi har skapat er av en man och en kvinna. Vi har gjort er till olika folk och stammar för att ni ska lära känna varandra."¹ Med dessa ord lär Allah oss att våra olikheter inte ska vara en anledning till fiendskap, utan en möjlighet att lära

känna varandra.¹ Våra olikheter är en del av Allahs skapelse. Att vi talar olika språk och har olika hudfärger är också tecken på Allahs makt och storhet.²

Ärade syskon!

Vi lever i en tid då det är lättare än någonsin att få information. Men samtidigt verkar det ibland vara svårare än någonsin att förstå varandra. På sociala medier, i tidningar och på tv sprids ibland falska påståenden, fördomar och ord som skapar motsättningar mellan människor. Detta skadar förtroendet mellan oss. När vi dömer en människa utan att lyssna på henne, när vi anklagar en hel grupp för några få personers misstag eller när vi stöter bort människor som tänker annorlunda, skadar vi freden i samhället. Att blint hålla fast vid sina egna åsikter, att inte acceptera andra och att använda ord som delar upp människor skapar avstånd mellan våra hjärtan. Men en troende ska inte bygga murar mellan människor. En troende ska bygga broar. Allahs Sändebud Muhammad (sallallahu aleyhi ve sellem) sade: "**Akta er för misstankar! För misstankar utan grund är bland de mest osanna orden. Försök inte ta reda på andra människors hemligheter och leta inte efter deras fel. Var inte avundsjuka på varandra. Hata inte varandra och vänd inte varandra ryggen. Var bröder, ni Allahs tjänare!**"³ Denna hadith ger oss en viktig vägledning. Vår tro ska inte bara visa sig genom våra böner och andra former av dyrkan. Den ska också visa sig genom att vi respekterar andra människors rättigheter och skyddar deras värdighet.

Kära Muslimer!

Fred och trygghet i samhället skapas inte bara genom stora ord och vackra tal. De stärks också genom små men uppriktiga handlingar i vårt dagliga liv. Att hälsa på varandra, att försöka lösa konflikter, att lyssna med tålmod på den som tänker annorlunda, att vara rättvis och att möta människor med god vilja i stället för fördomar. Allt detta hjälper oss att bygga ett tryggt och fredligt samhälle.

Låt oss lära våra barn rättvisa och barmhärtighet i stället för hat och fiendskap.

¹ Hucurât suresi, 49:13

² Rûm suresi, 30:22

³ Buhârî, Edeb, 58